

[Gottschalck-Hansen.]

værn og for at bringe forswarets udvikling i trit med den udvikling, der er sket i det civile samfund.

Et sådant arbejde og det fortsatte arbejde i værnene på at uddanne dansk værnepligtig ungdom fortjener et bedre klima end det, der er skabt ved denne offentlige debat, hvor uheldige generaliseringer har været anvendt i et urimeligt forsøg på at grave en kløft mellem værnenes forskellige personkategorier og mellem værnenes befalingsmænd og befolkningen. Vi vil have et godt og et effektivt forsvar, men skal dette lykkes, må det selvsagt bygge på tillid, på tillid mellem alle instanser og mellem alle grupper.

Jeg vil gerne slutte denne kommentar til den højtærede ministers redegørelse med fuldt og helt at tilslutte mig det ærede medlem hr. Froms opfordring til ministeren om ganske klart og utvetydigt, så al tvivl bliver borte med blæsten, at tilkendegive, at ministeren ikke stod ved de urimelige, og jeg synes også, man kan sige uanstændige udtalelser, således som de er gengivet i dagbladet Aktuelt. Den højtærede minister har nu en god anledning til at give udtryk for dette, og det er rigtigt, som det ærede medlem hr. From sagde, at det vil gavne værnene, det vil gavne befolkningen, det vil gavne ministeren, og det vil gavne den sag, som vi jo alle i fællesskab gerne vil støtte.

Helveg Petersen: Diskussionen om, hvad forsvarsministeren har givet tilslutning til i det interview, der ligger til grund for denne debat, kan ikke, mener jeg, vedblivende interessere. Den højtærede minister har gennem sin redegørelse tilkendegivet, at han ikke har sigtet generelt mod de unge værnepligtige befalingsmænd ved sin tilslutning til det pågældende interview. Jeg synes, vi skal forlade dette emne og lidenskabsløst diskutere de problemer, der foreligger, problemer, som jo også de ærede ordførere, vi nu har hørt fra venstre og de konservative, har erkendt foreligger. Det nytter ikke, at vi skjuler den kendsgerning, at der er problemer. De unge værnepligtige kan se dem, forældrene kan se dem, pressen kan se dem, og vil man mene, at disse grupper har misforstået det hele og ikke

er i stand til at vurdere tingene, har vi hærchefens vurdering at holde os til. Det „hyrdebrev“, hvoraf den højtærede minister forleden citerede et afsnit, er et bevis for — også selv om det var et uddrag — at der er noget galt.

Den højtærede minister gav udtryk for den opfattelse, at de unge befalingsmænd ofte står uden de ældres støtte. Det er sagt meget generelt, men begynder man at filosofere over det, må man nødvendigvis standse op ved de principper, der er bærende i den militære uddannelse, og spørge: er der noget forkert ved det fundament, man bygger på? Har tradition og overleveringer hindret nye synspunkters fremtrængen?

Ministeren var inde på arbejdsklimaet på kaserne og talte om kursusvirksomheden som en værdifuld faktor i bestræbelserne for at reformere. Det er udmærket, og man skal gå videre ad den vej. Spørgsmålet er blot, om de befalingsmænd, der har været på kursus, kan gennemføre de mere moderne ideer, de derved har stiftet bekendtskab med, når de kommer tilbage til deres garnisoner, om systemet vil acceptere, at de nye metoder praktiseres.

Den højtærede minister udtrykte det forsigtigt, da han sagde, at han ikke følte sig overbevist om, at problemet var trængt dybt nok ned i den militære lagdeling, og jeg tror, at den højtærede minister her har rørt ved noget centralt.

Jeg tror for min del ikke, at det er udvælgelsen og de principper, der ligger til grund, der er afgørende. Jeg er af den opfattelse, at hovedparten, langt den væsentligste part af dem, der udvælges til at gøre tjeneste som befalingsmænd, er udmærkede unge mennesker. Det er ikke deres — lad mig blot bruge det udtryk — formilitære personlighed, der er noget galt med, men det er den militære personlighed, der udvikler sig forkert. Jeg opfatter den tone og den adfærd, en del af sergenterne lægger for dagen, som et symptom på, at der er noget, der skal rettes. Man må gøre sig klart, at den enkelte er den svage part i tilpasningen til det eksisterende militære system. Vi kender noget lignende fra andre områder.

Principielt har man i en hvilken som helst tilpasningssituation 3 muligheder. Den første er, at man tilpasser sig, den anden er,